

LIMBURG OPEN PORTRETTEN

Vier generaties achter het bord: 'Eerst

MAASTRICHT
TIM COX

Met bijna zeshonderd deelnemers kende het BPB Limburg Open weer een druk weekend. De zeventiende editie van het schaaktoernooi in Maastricht trok schakers van Mexico tot Mauritius. Van liefhebber tot grootmeester en van jonkie tot senior.

Winst voor Benjamin Bok

Benjamin Bok heeft het Limburg Open op zijn naam geschreven. In sporthal De Geusselt in Maastricht was de dertigjarige schaker uit Lelystad – één van de vijf deelnemende grootmeesters – de beste in het vier dagen durende schaaktoernooi. De enige Limburgse grootmeester, Max Warmerdam uit Tegelen, eindigde net als in 2022 op de derde plaats. Hij speelde in de zesde ronde remise tegen winnaar Bok en deed dat vervolgens in de laatste ronde ook tegen de Fransman Pierre Laurent-Paoli, die daarmee de tweede plaats veiligstelde. Warmerdam won vier van zijn zeven gespeelde partijen. Bok, die in 2015 op het Limburg Open gedeeld eerste werd en in 2019 op de tweede plek eindigde, won er eentje meer en eindigde ex aequo met Laurent-Paoli op een score van 6 uit 7. Op grond van sterkere tegenstand werd Bok uiteindelijk toernooiwinnaar.

'Van oudere spelers met ervaring leer ik ook wat'

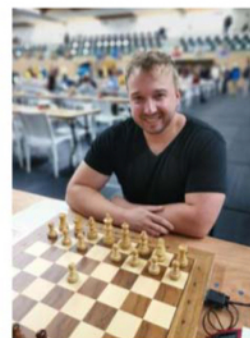
Mila de Koning.
FOTO DE LIMBURGER

Met haar 12 jaar is Mila de Koning één van de jongste deelnemers aan het Limburg Open. In de eerste ronde heeft ze gekozen voor een bye, een vrijstelling, waardoor ze meteen naar de tweede ronde doorstroomt. Als de Roermondse schakster plaatsneemt achter de tafel, ziet ze dat de 62 jaar (!) oudere Wim Veelturf haar opponent is.

„Ik vind het wel leuk om tegen oudere mensen te spelen. Kinderen hebben vaak wel een beetje dezelfde openingen en speelstijl. De meeste kinderen waar ik tegen speel, heb ik ook al vaker tegen gespeeld, op jeugdtoernooien bijvoorbeeld. Oudere schakers zijn meestal ook meer ervaren, daar leer ik ook wat van.” De partij eindigt in remise.

Haar achternaam heeft de jongeling in elk geval al mee: het stuk waarmee ze de tegenstander schaakmat kunt zetten. Op haar achtste werd De Koning getroffen door het schakvirus. „Ik ben begonnen met schaken, omdat mijn vader mijn broertje meenam naar de schaakclub en ik wilde ook graag een keertje mee. Ik vond het zo leuk dat ik wilde doorgaan. Via een spel leer je strategisch denken. Ik heb heel wat vriendinnen gemaakt via het schaken. Het is voor mij zowel een hobby als een serieuze denk- en sport en ik zou het leuk vinden om heel goed te worden. Ik vind het wel heel belangrijk dat je er plezier in hebt en niet alleen als competitie speelt, ook al is dat natuurlijk ook belangrijk. Je moet nog steeds vechten voor de winst.”

'Ik vind dammen inferieur aan schaken'

Sander Bachaus.
FOTO DE LIMBURGER

Enkele minuten nadat toernooidirecteur Barry Braeken het startsignaal voor de partijen in de eerste ronde heeft gegeven, staat Sander Bachaus (34) aan de geïmproviseerde horecakraam. „Even een colaatje halen voordat zo meteen iedereen dorst krijgt.” Tijdens zijn partij mag hij in zijn tijd 'doen wat hij wil'. Een halfuur voorafgaand aan zijn schaakduel tegen Marcella Gunther, geniet

de schaker uit Brunssum volop van de drukte in sporthal De Geusselt. „Het is wel eens fijn dat het een toernooi in de buurt is. Voor de competitie of een ander toernooi zitten we vaak uren in de auto.”

Met een 0.0 biertje in zijn hand, vertelt Bachaus – te herkennen aan zijn gespieerde torso – over zijn eerste ervaring met het schaakspel, dat hij met de paplepel ingegoten heeft gekregen van zijn opa. „Ik moest eerst dammen leren, daarna schaken. Ik vind dammen ook nog steeds inferieur aan schaken. Wat het zo leuk maakt, is een combinatie van meerdere dingen. Ik kan mijn creativiteit erin kwijt. Ik voel mij meer een kunstenaar of artiest en dan als tweede een schaker.” Bachaus heeft in het verleden meegedaan aan marathons en de Viking Run, een hardlooppwedstrijd met obstakels. „De mentale vermoeidheid is bij schaken echt veel sterker. Het is altijd zo: je tegenstander heeft echt schijt aan wat er in jouw hoofd gebeurt. Die kijkt gewoon wat er op het bord gebeurt en als je niet in vorm bent, hakt hij jou er gewoon af. Dan is het klaar.”

kunstenaar, dan schaker'

Drukte bij het Limburg Open.
FOTO ERMINDO ARMINO

‘Niet iedereen weet dat ik Max’ moeder ben’

Mariette Biemans.
FOTO DE LIMBURGER

Op het moment dat Mariette Biemans (63) bezig is met haar partij, krijgt ze bezoek van een andere schaker. Niemand minder dan Max Wärmerdam, de schaakgrootmeester uit Tegelen. Wat blijkt: hij is haar zoon. „Hij speelt hij aan de eerste tafel en ik aan de laatste. Als Max dan komt kijken, zie je mensen denken: wat komt een grootmeester hier aan deze kant van

de hal doen? Ik speel natuurlijk onder mijn meisjesnaam, dus niet iedereen weet dat ik zijn moeder ben.” Biemans heeft pas enkele keren meegedaan aan het Limburg Open. Zij is één van de weinige vrouwen die deelneemt. „Dat vind ik helemaal niet erg. Ik vind het wel prima in zo’n mannenwereld. Omdat ik vroeger altijd met Max meeging, kom ik nu veel bekenden tegen. Dit is het gezelligste schaaktoernooi van Nederland.” Voor de liefde is Biemans 27 jaar geleden naar Tegelen gekomen. Met een zoon als één van de grootste schakers uit het land, moet de liefde voor het schaken haar toch wel via hem aangewakkerd zijn, nietwaar? „Nee, helemaal niet. Ik dacht altijd dat het niets voor mij was. In coronatijd kende ik een 90-jarige man die iemand in de buurt zocht om online mee te schaken. Ik heb hem in contact gebracht met de Blerickse schaakvereniging, waarna ik ook begonnen ben. Een paar jaar lang hebben we wekelijks geschaakt. Toen corona voorbij was, moest ik wel wennen aan een echt bord, omdat ik alleen online schaken gewend was.”

‘Bij winst verdiende ik 400 gulden per partij’

Helmer Wieringa.
FOTO DE LIMBURGER

Als Helmer Wieringa (75) op de eerste vraag wil gaan antwoorden, verontschuldigt hij zich meteen. „Sorry, ik heb twee jaar geleden een hersenbloeding gehad, dus het praten gaat heel moeizaam.” Toch, als de Maasrichtenaar eenmaal op dreef is, brandt hij los. „Als ik me op mijn gemak voel, dan gaat het goed, maar als ik ook maar iets van stress ervaar, krijg ik het lastig.”

Wieringa werd geboren in Hilversum en woont inmiddels al jarenlang in Maastricht. Waar hij als dertienjarige begon met schoolschaken, groeide hij al snel uit tot een topschaker. „In 1976 werd ik studentenkampioen van Nederland. Daarnaast heb ik ook in de hoofdklasse gespeeld. Daar verdiende ik ook iets mee. Vierhonderd gulden per gewonnen partij. Het leuke aan schaken is de spanning, achter het bord zitten en de tegenstander observeren.” Zo’n vijftien jaar geleden vertrok Wieringa naar Trevi, een stadje in de Italiaanse regio Umbrië. Daar werd hij lid van de plaatselijke schaakvereniging. „Mijn vrouw wilde graag naar Italië. Doordat zij goed Italiaans kon praten met de lokale bevolking, ben ik daar ook in de schaakwereld terechtgekomen.” Op het moment dat de meeste schaakpartijen op de vrijdagavond al begonnen zijn, wacht Wieringa nog geduldig op zijn tegenstander. Na een paar minuten schuift Shinsaku Okita aan en schudden ze elkaar de hand. Uren later eindigt de partij met een remise. „Na zo lang schaken ben ik wel vermoeid.”